

LOŠKI ŠPORTNIKI

SLAVKO FOJKAR, ŠPORTNIK-TEŽKOATLET IN ORGANIZATOR

Osnutek prispevka pripravil Slavko Fojkar, po razgovoru oblikoval končno obliko Ivan Hafner

Slavko Fojkar - Slavc je bil rojen 31.7.1963 v Škofji Loki.

Po opravljeni osnovni šoli se je na poklicni šoli izučil za poklic kovinarja in se leta 1971 zaposlil v LTH Škofja Loka kot kovinostrugar. Ob delu pa je študiral na Fakulteti za šport, smer rekreacija. Na pobudo Izidorja Štucina in Ivana Hafnerja so v LTH odprli delovno mesto referenta za oddih in rekreacijo.

Od tedaj dalje je bilo vprašanje oddiha delavcev, to je razporejanja letovanj po lastnih počitniških kapacitetah in vzdrževanje le teh zgledno urejeno.

Še večji vpliv pa je imel Slavko na organizirano rekreacijo in najrazličnejša rekreacijska tekmovanja v okviru tedaj uspešnega in velikega LTH, pa tudi na udeležbo na različnih tekmovanjih zunaj firme. LTH je bil tako od pričetka tedaj »sindikálnih iger« leta 1980 pa do Slavčevega odhoda iz LTH leta 1991 v skupni razvrstitvi vedno prvi med številnimi ekipami tedanje (velika) Občine Škofja Loka. V LTH-ju je tedaj organiziral vrsto lig v ekipnih športih in vrsto LTH prvenstev v posamičnih športih. V vrsti športov je potekala organizirana vadba. Njegov vpliv na povečanje telesne aktivnosti zaposlenih in njihove povečane delovne sposobnosti je bil velik. Čeprav »po službeni dolžnosti« je bil njegov vpliv na povečanje pripadnosti firmi skozi prizmo rekreacijske dejavnosti in aktivnega oddiha izjemno pomemben. Teh dejavnosti pa ni le organiziral, ampak je marsikje sam tudi tekmoval

Po osamosvojitvi Slovenije so se razmere za športno- rekreacijsko in dopustniško dejavnost močno spremenile.

Reorganizacije, izguba trgov, poslabšanje pogojev gospodarjenja je bil vzrok, da je prišlo do krčenja režijskih služb in Slavc se je odločil, da zapusti LTH in gre leta 1991 na svoje.

Ustanovil je FS ŠPORT d.o.o.. Stik s športom vzdržuje preko prodaje športne fitnes opreme.

S prehodom v podjetništvo se je vključil v OOOZ v Škofji Loki in kot profesionalen športni kader prevzel ljubiteljsko vodenje športne dejavnosti v združenju obrtnikov. Kar 12 let je vodil športno dejavnost v OOOZ. Od tedaj je bila OOOZ znana po uspešni organizaciji športnih iger obrtnikov Slovenije, ki so jih loški obrtniki organizirali 10 krat. Glavno organizacijsko delo sta opravljala z Bojanom Budnom. Slavc je vodil športni del, obilo organizacijskega dela pa je opravljal Buden (nastanitve, sprejemi, varnost in še polno drugega). Loška ekipa tudi pogosto zmagovala. Udeležba je bila vedno polnoštevilna in dosegla v vrhuncu tudi nad 1000 udeležencev, povprečno pa 650 do 800.

Vodenje svoje firme opravlja še sedaj. Zraven pa bolj rekreacijsko vadi v svojem fitnes centru in pri sosedu igra tenis.

Njegovo športno udejstvovanje in njegovi športni uspehi pa so na področju **DVIGANJA UTEŽI**.

Leta 1968 se je Slavko pričel ukvarjati z dviganjem uteži kot popoln samouk.

Začetki so bili težki, opreme ni bilo, niti primernega prostora, še najbolj pa mu je manjkalo znanja s tega področja. Imel pa je veliko volje. Dejstvo, da se je največ družil s starejšimi (in močnejšimi), ga je gnala k temu, da ne bi bil najšibkejši in je tuhtal, kako bi prišel do večje

fizične moči in ugleda med sotovariši. Rad je gledal filme, kjer so briljirali silaki in listal redke tovrstne revije. Prave strokovne literature praktično ni bilo. Edino v reviji Tempo je našel nekaj osnovnih napotkov in slik najuspešnejših tekmovalcev v tej zvrsti, torej v dviganju uteži.

Kakovostni preskok je naredil, ko se je vključil v Klub dvigalcev uteži Olimpija iz Ljubljane. Klub je spadal med najboljše v Jugoslaviji. V roke ga je dobil priznani trener za dviganje uteži prof. Janez Podobnik. Hitro je napredoval in se uvrstil v prvo ekipo dvigalcev Olimpije, ki je tedaj tekmovala v I. jugoslovanski ligi. Slavc je bil večkratni slovenski prvak v kategoriji do 75 in do 82,5 kg telesne teže. Leta 1973 je postal že državni prvak. Tedaj je dosegal izvrstne rezultate. Še vedno drži rekord v teznem dvigu v kategoriji do 75 kg – 122,5 kg ! A mednarodna zveza IWF je po letu 1973 ta dvig ukinila.

Na državnih prvenstvih se je Slavko redno uvrščal med prvo trojico. Prvak Slovenije je bil vsaj desetkrat.

Njegov zgled je v Loki potegnil še druge močne mladce, da so pričeli dvigati uteži. Nabralo se jih je za celo ekipo dvigalcev uteži. In sklenili so, da v okviru TVD Partizana ustanovijo svojo težkoatletsko sekcijo. Prav kmalu so dobili svoje prostore v novi Hali Poden. Tu so imeli primerne pogoje za treninge in tekmovanja.. Vključili so se v slovensko ligo. Z resnim delom so že po dveh sezonah postali republiški prvaki in plasirali so se v ligo Jugoslavije. V ekipi so tedaj poleg Slavkova dvigali še Peter in Pavle Kalan, Janez in Borut Bobnar, Andrej Jaklič, Jože Misson, Darko Polajnko, Miha Habicht, Janez Sušnik, Jani Klopčič, Peter Kalan ml., Zdenko Vrbinc, Drago Leskovšek, Rajko Pirc, Jože Satler Primož Štajer in Drago Markovič.

V tej ligi so nastopali dve sezoni in v drugi sezoni celo dosegli tretje mesto. A nesreča ni počivala! Kar trije ključni tekmovalci so se poškodovali in niso več uspeli sestaviti konkurenčne ekipe. Tudi sicer je nastopanje v državni ligi zahtevalo višjo stopnjo organiziranosti in boljše finančne pogoje. A Slavko je bil sam vodja sekcije, organizator, trener in tekmovalec, skratka »deklica za vse«. Ni se več izšlo in odločili so se, da izstopijo iz lige.

A Slavko dviganja ni kar opustil. Začel se je ukvarjati s triatlonom moči (počep, težno leže in vlek od tal). A to ni olimpijska panoga in je manj razširjena. A kar štirikrat je postal prvak Slovenije v kategoriji do 90 kg. Najboljši rezultati so bili: počep 255 kg, potisk leže 160 kg, vlek od tal 250 kg. Leta 2000 je z resnimi tekmovanji zaključil. A kot že rečeno, v svojem fitness studiju še vedno vzdržuje dobro telesno pripravo in rekreativno igra tenis.

Za svoje uspešno športno delovanje je prejel kar nekaj nagrad in priznanj: Bloudkovo srebrno značko, priznanje Športnega društva Olimpija, priznanje organizacijskega odbora občinskih obrtnih športnih iger Škofja Loka.

Slavko je pripravljen za namen muzejske zbirke športa (ki je v nastajanju) podariti eksponate, ki so navedeni v aneksu k »pogodbi o podaritvi eksponatov športa«, ki so sestavni del tega gradiva.